

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039028

Nr. 4 (9763) * 2015 m. sausio 17 d., šeštadienis

Kaina – 0,38 €

Prieš filmo „Avinėlio vartai“ peržiūrą

Sausio 23 d., 17.00 val., Prienų kultūros ir laisvalaikio centro mažojoje salėje (antrame aukšte) bus rodomas filmas „Avinėlio vartai“. Filmą peržiūroje dalyvaus ir šio filmo apie Krikšto sakramentą idėjos autorius pranciškonų vienuolis brolis Gediminas Numgaudis.

Siūlome susipažinti su šiuo pranciškonų vienuoliu ir tokiu neįprastu filmu – filmu apie Krikšto stebuklą, nematomą ir nepaaiškinamą Dievo prisilietimą.

Nuo vaikystės žavėjęsis „pa-veikslėlių menu“ – fotografija ir kinu, brolis Gediminas Numgaudis kelerius metus puoselėjo svajonę sukurti filmą apie Krikštą. Jis troško pakalbėti vaizdais: kas yra Krikštas, ką jis mums, krikščionims, reiškia, kam per Krikštą esame pašaukti. „O kokia tai Dievo malonė, kurią Jis mums dovanoja...“ – žavisi brolis

Gediminas, prieš filmo premjerą pakalbintas *Bernardinai.lt* žurnalisto Gedimino Kajėno.

Įdomu, kad šiame filme labai nedaug kalbama, tačiau, kaip sako jo idėjos autorius, nors čia nėra žodžių ir aiškinimų, tačiau vaizdai iškalbingi – visa gelmė slypi juose.

„Tai provokuoja mąstyti, atveria vaizduotę ieškoti Dievo karalystės, kaip į ją įeiti per tuos Avinėlio vartus... Ir žodžiai tam nebūtini. Jie gali būti vėliau. Filmui visiškai pakanka vaizdų kalbos, – pasakoja brolis Gediminas. - Per visą filmą eina

besikartojantys liturginiai tekstai: „Aš tave krikštiju“ ir pan., jie ir sujungia temą per skirtingas tradicijas, jų praktikas ir liturgiją. Bet juos visus vienija tas pats.“

„Labai įdomios filme yra ruandiečių krikšto scenos, – paslapties šydą praskleidžia pranciškonų vienuolis. – Ten pastorius sako: „Tave krikštiju vardan Tėvo, ir šiame Jordano vandenyje pasiliks karas, badas, skurdas ir visa kita.“ Tai labai įdomu... Gražiai filme susipina skirtingos tradicijos. Po ruandiečių krikšto seka scena, kurioje stačiatikiai žiemą lipa į ledinį vandenį... Kol lipa vyrai, atrodantys it mafiozai, tai nieko, bet paskui eina tėvas su mergaite... Man šis kadras labai

(Nukelta į 6 p.)

Prieš filmo „Avinėlio vartai“ peržiūrą

(Atkelta iš 5 p.)

stiprus, – atvirauja brolis Gediminas. – Man labai patinka ir šio filmo pavadinimas – „Avinėlio vartai“. Jis ir teisingas, ir kartu paslaptingas. Kai pamačiau pirmąjį filmo kadra – Pakutuvėnų bažnyčios duris, pro kurias žmonės su žvakelėmis eina, pagalvojau – ar čia tie Avinėlio vartai? Ne *avių* vartai, kaip įprasta vadinti tikinčiuosius Bažnyčioje, bet *Avinėlio*... Kas tas Avinėlis? Kokie to Avinėlio vartai? Kur jie veda? Tokia intriga eina per visą filmą.“

Įdomu ir tai, kad filmas sukurtas vien tik iš žmonių aukų – pinigai jam buvo renkami dvejus metus. Brolis Gediminas sako, kad iš principo nesikreipė į valstybines įstaigas bei fondus, nes, jo įsitikinimu, šis filmas – tikinčiųjų reikalas. Žmonių suaukoti pinigai yra indėlis į Evangelijos skelbimą bei jos liudijimą.

„Man buvo svarbu, kad žmonės pajustų poreikį prisidėti prie šio darbo, kad kurtųsi nauja aukojimo tradicija. Dabar žmonės, aukoję filmui pinigų, jaučiasi prisidėję prie jo, taip pat ir kūrėjams yra kur kas didesnė atsakomybė prieš šiuos žmones. Kviesdamas žmones prisidėti, raginau aukoti tiek, kiek gali, neturinčius pinigų prašiau maldos. Be žmonių nebūtų ir šio filmo“, – sako vienuolis.

Jis prisimena vieną juokingą situaciją, įvykusią 2012 metais Panevėžyje, kai Šv. Petro ir Povilo parapijoje rinko pinigus filmui ir pasakojo apie Krikštą. Po metų broliui Gediminui paskambino klebonas ir sako: „Gal galėtum ir šiomet atvažiuoti su filmu?“ Paklaustas, su koku filmu, atsakė, kad su Krikšto filmu... „Bet, sakau jam, filmas dar nesukurtas. O klebonas: „Kaip nesukurtas, tu juk numus praėjusiais metais rodei...“ Ne, sakau, tąkart aš tik pasakojau apie filmą.“

„Avinėlio vartai“ yra filmas, nuo kurio atsispyrus galima kalbėti apie Krikšto prasmę bei ženklus. Jei filmas pasitarnaus žmonėms – jie ims kelti klausimus, ieškoti atsakymų, – mūsų tikslas bus pasiektas“, – sako brolis Gediminas Numgaudis, įsitikinęs, kad vaizdas žmogų pasiekia geriau nei užrašytas ar pasakytas žodis.

Tad kviečiame visus į filmo „Avinėlio vartai“ peržiūrą ir susitikimą su vienu iš šio filmo kūrėjų pranciškonų vienuoliu broliu Gediminu Numgaudžiu. Tikimės, kad sausio 23 –iosios (penktadienio) vakaras tikrai neprailgs.

Pagal interviu, spausdintą Bernardinai.lt, paruošė Zaneta Lazauskaitė